

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vera Sapientia Virtute Et Tranquillitate Animi Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. I. Qvae Sit Vera Prudentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

S. MARTINVS BRACA-
rensis Episcopus, ad Mito-
nem, Regem Gal-
lacia.

Quatuor virtutum species,
multorum Sapientum sen-
tentijs definitæ sunt, quibus
animus humanus componi
ad honestatem vitæ possit.

C A P. I.

QVÆ SIT VERA
Prudentia.

I. **Q**uisquis prudentiam
sequi desideras, tunc
per rationem rectè
viues, si omnia priùs existi-
mes, & perpenses; & digni-
tatem

tatem rebus non ex opinione multorum, sed ex earum naturâ constituas. Nam scire debes, quia sunt, quæ videantur esse bona, & non sunt: & sunt, quæ videantur non bona esse, & sunt.

2. Quæcunque autem ex rebus transitorijs possides, non mireris; nec magnum existimes, quod caducum est nec apud te quæ habes, tanquam aliena seruabis; sed pro te, tanquam tua, dispenses, & utaris.

3. Si prudentiam amplecteris, vbique idem eris; & prout rerum, ac temporum varietas exigit, ita te accom-

mo-

modes tempori : nec te in aliquibus mutes, sed potius aptes : sicut manus, quæ eadem est, & cùm in palmam extenditur, & cùm in pugnū astringitur.

4. Prudentis proprium est, examinare consilia, & non citò facili credulitate ad falsa prolabi.

5. De dubijs non definias, sed suspensam teneas sententiam. Nihil inexpertum affirmes; quia non omne verisimile statim verū est. sicut & sæpius, quod primū incredibile videtur, non continuò falsum est.

6. Crebrò siquidem faciem

mendacij veritas retinet. Crebro mendaciū veritatis specie occulitur. Nam sicut aliquando tristem frontem amicus, & blandam adulator ostendit: sic verisimilitudine coloratur veritas; & , vt fallat, vel surrepat, coloratur.

7. Si prudens esse cupis, infuturum prospectum intende: & quæ possunt contingere, animo tuo cuncta proponere.

8. Nihil tibi subitum sit; sed per otium antè conspicias. Nam qui prudens est, non dicit; *Non putavi quidem hoc fieri*: quia non dubitat, sed expectat: nec suspicatur, sed cauet.

9. Cu-

De vera Virtute. 85

9. Cuiuscunque facti causam require. Cùm initia inueneris, exitus cogitabis.

10. Scito, te in quibusdam debere perseverare, quia cœpisti: quædam verò nec incipere, in quibus perseverare sit noxium.

11. Prudens fallere non vult, falli non potest. Boni est viri etiam in morte neminem fallere.

12. Opiniones tuæ iudicia sint. Cogitationes vagas & inutiles, &, velut somnio similes, non recipies: quibus si animus tuus se oblectauerit, cùm omnia disposueris, tristis remanebis.

F 3

13. Sed

13. Sed cogitatio tua stabilis, & certa sit: & siue delibere, siue quærat, siue contempletur, non recedat a vero.

14. Sermo quoque tuus non sit inanis; sed aut suadeat, aut moneat, aut confortetur, aut præcipiat.

15. Lauda parcè, vituperà parcìus. Nam similiter reprehensibilis est, nimia laudatio, & nimia vituperatio. Illa siquidem adulationis, ista malignitatis suspecta est.

16. Testimonium veritatis non amicitia reddes.

17. Cum consideratione promitte; plenius, quæ promiseris, præsta.

18. Si

18. Si prudens est animus tuus, tribus temporibus dispensetur. Præsentia ordina, futura prævide, præterita recordare. Nam qui nihil de præterito cogitat, perdit vitam: qui nihil de futuro præmeditatur, in omnia incautus incidit.

19. Proponas in animo tuo futura, mala, bona; vt illa sustinere possis, ista moderari.

20. Non semper in actu sis, sed interdum animo tuo requiem dato: & ipsa requies plena sit sapientiæ studijs, & cogitationibus bonis: nam prudens numquã otio mar-
cet.

cet. Habet autem aliquando remissum animum; nunquam solum. Accelerat tarda, perplexa expedit, dura molit, exæquat ardua. Scit enim, quid qua via aggredi debeat: & distinctè cuncta videt.

21. Consilium peritorum ex apertis obscura æstimat, ex paruulis magna, ex proximis remota, ex partibus tota.

22. Non te moueat dicentis authoritas: nec quis, sed quid dicat, intendito. Nec quàm multis, sed qualibus placeat, cogita.

23. Id quære, quod inuenire possis. Id disce, quod potes

tes scire. Id opta, quod optari coram bonis potest. Nec altiori te rei imponas, in qua tibi stanti tremendum, ascendenti cadendum sit.

24. Consilia tibi salutifera aduoca. Cùm tibi alludit vitæ prosperitas, tunc te velut in lubrico retinebis, ac sistes: nec tibi dabis impetus liberos: sed circumspicies, quò eundū sit, vel quousque.

C A P. II.

N E M O S A P I E N S

nisi magnanimus.

I. **M**agnanimitas verò, quæ & Fortitudo dicitur, si insit animo

F 5   tuo